

kommer istand. Jeg skal dernæst omtale den øvrige Del af Hæren, Infanteriet. Derom ligger jo ikke Andet for, end at det skal være 18 Batailloner. Men jeg tror vistnok ikke, at jeg tager feil, naar jeg forudsætter, at dette Infanteri, som foreslaas, ikke er stærkere, men endogaa svagere forsynet med Befalingsmænd, end det, vi have nu, og end det, som den ærede Regjering har foreslaaet. Jeg antager ogsaa, at det er meget sandsynligt, at Infanteriet er uddannet paa en saadan Maade, idetmindste efter det sidste Forslag, der er kommet frem fra det ærede Udvalg, at Mandstabet ikke har haft Leilighed til at være ude som Enkeltmand i Marken, aldeles ikke vil have været ude i Marken som saadan, og det er dette Infanteri, der er saaledes uddannet og saaledes ført, som skal føres mod Fjenden, hvor det da skal lære for første Gang at være paa Forpost og at gjøre Hænske ude i Terrænet. Dernæst bliver Spørgsmaalet — jeg forudsætter, at Artilleriet er blevet mobiliseret, jeg forudsætter, at Infanteriet er blevet istand til at rykke ud, at det er sammenarbejdet — hvordan skal saa Hæren opstilles? Det ærede Udvalg haaber paa og venter, at den vil være istand til at kunne møde Fjenden kort efter Landgangen. Det ærede Udvalg har en Jøselse af, at der er et enkelt farligt Punkt, nemlig Aggersøunds Flaadestation, som det jo foreslaar oprettet. Det føler, at det er uheldigt, at denne kan tages i Rakken, og det erkender, at enten maa denne Station derfor dækkes ved Troppesdelinger eller ved en Befæstning. Nu ville de nødig binde noget af Hæren ved Aggersøund, og det ærede Udvalg foreslaar derfor, at der skal være en Landbefæstning. Det er en overordentlig sund og rigtig Tanke, at, naar de ikke have en saadan Befæstning, maa de binde noget af Hæren, men det ærede Udvalg glemmer, at der er et andet og mere saarligt Punkt, det er Kjøbenhavns Flaadestation, og det er Kjøbenhavns Arsenal. Der foreslaa de ingen Befæstning, og det er altsaa nødvendigt, at en hel Del af Hæren maa bindes i Kjøbenhavns Nærhed for at kunne dække den. Nu paastaar det ærede Udvalg, at man tør haabe og vente, at man vil kunne være istand til at slaa Fjenden ved Kysten. Jeg havde ventet at høre nærmere Oplysning til Forklaring heraf. Jeg vilde være den ærede Ordfører meget taknemmelig, dersom han kunde bevise mig, at det er muligt. Jeg for mit Vedkommende fordrister mig til at paastaa, at med de 18 Batailloner, jeg vil ikke tale om de 9, men selv om det er 18 Batailloner, og hele Hæren er mobiliseret, at det under den Forudsætning, det ærede Udvalg stiller op — det skal jeg kunne paavise ikke i et Tilfælde men i mange, mange Tilfælde, og jeg fjender alle Landgangsstederne og det Hele tilbunds — vil være fuldtændigt umuligt. Der vil dertil høre, at der ikke findes nogen Styrke ved Kjøbenhavn,

og der vil dertil høre en Styrke, som er langt større end den, det ærede Medlem har foreslaaet. Jeg tillader mig at paastaa, indtil det Modfatte er bevist, at det er umuligt. Jeg skal fordrifte mig til at vise, at det kan ikke gjøres; men jeg skal dernæst tillige udtale, at selv om man maatte være saa heldig at kunne træffe Fjenden ved Kysten, saaledes som forudsat af Udvalget, saa maa dog endnu spørges: Er der nogen Sandsynlighed for, at vore 18 Batailloner, der ere af den nævnte Bestaenhed, virkelig ville være istand til at slaa de 30. Jeg tror ikke, at vi virkelig tør smigre os med, at de 18 Batailloner, der ere tyndere og svagere end dem, vi nu have, skulde kunne gjøre det, jeg tror det ikke, men det skal jeg ikke indlade mig paa at dømme om; men jeg skal kun udhæve een Ting, og det er, at naar de ville koncentrere Forsvaret paa Kysten og gjøre det saa stærkt som muligt, gjøre de det ikke ved det Forslag, som her foreligger, og dersom de tro, at det vil være farligt for Fjenden at komme med sine 30 Batailloner og slaas med vore 18, kan jeg forsikre dem om, at han tror det virkelig ikke. Det var den 2den Linie af Forsvaret, nemlig Forsvaret mod den landstigende Fjende. Jeg siger, at der er ikke koncentreret noget alvorligt Forsvar, at det virkelig ikke er noget Forsvar for Alvor. Jeg kommer derfor nu til at undersøge, hvad de kalde 1ste Linie, nemlig Flaadens Forsvar under de Betingelser, som stilledes af det ærede Udvalg. Udvalget foreslaar almindt et Beløb af 15 Millioner Kr. ekstraordinært, og det paaregner, saavidt jeg forstod den ærede Ordfører, derhos i de 10 Aar den sædvanlige ordinære Bevilling af 600,000 Rd. aarlig, det vil altsaa sige 12 Millioner Kr. eller tilfammen ekstraordinært og ordinært 27 Millioner Kr.; jeg har undersøgt, hvilke Anstæffelser man kan gjøre, og jeg tror, at jeg omtrent ogsaa vil have truffet den Tanke, som jeg antager har ligget til Grund for det ærede Udvalgs Forslag. Man vil til Exempel kunne faae 4 Pantserfibe, 1 Rekognosceringsfibe, 1 Skruelonnert, 13 Kanonbaade foruden at gjøre de 3 færdige, et Transportmateriel og et aktivt Torpedomateriel til et Beløb af 1,800,000 Rd. Det vil altsaa være Flaaden, som den vil være om 10 Aar, naar det ærede Høitings Forslag gaar igennem. Denne Flaade vil være støttet af en Station i Aggersøund, og denne Station vil være beslyttet ved 5 Forter og en Landbefæstning. Den vil have en anden Station ved Kjøbenhavn, men der vil den gamle Søbefæstning ikke være forbedret, den vil ikke være udvidet, og den eneste Dækning, der vil være kommen til, er et flydende Fort med 2 Kanoner og noget Minemateriel. Nu er der Noget, som uvilkaarlig paatrænges sig mig, naar jeg ser paa dette, og det er: Hvorledes er Forholdet egentlig ved disse 2 Stationer? Hvorledes er Forholdet mellem den Maade, de ere stærkede paa, og det, som glemmes og opbevares